

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६५३

Title कात्यायनीतंत्रे होममंत्रविभाग

Author *

Extent ६ पत्राणि Age *

Subject तंत्रम्

चण्डीकामंत्रविभागः कात्यायनीतंत्रे

अथ पत्र

4653/6

X

508

पं। मुरलीधरस्यपत्रद्वयं तत्परां प्रशस्तं त्रैलोक्यविभागः

योगेश्वराय नमः॥ अथ होमे मंत्रविभागः प्रदर्शितः कात्यायनीतंत्रे॥ ईश्वर उवाच॥ मार्कण्डेय
श्रोतव्यं प्रथमं श्लोकः प्रथमः श्लोकः प्रिये॥ व्योमादिवर्णसंयुतो द्वितीयस्वरसंयुतः॥ व्योमद्व्यकारस्त
स्याद्वितीयस्वरः द्वितीयस्वरः आकारः॥ नृपांतं प्रवदेमं त्राः सर्वे वा द्वादश प्रिये॥ १६ वैश्यो वा
चनतः श्लोका व्योमाद्याः पंचमंत्रकाः॥ २५॥ व्योमाद्युप्राद्यो मेष्मामिति समासः॥ नृपस्योक्ति
र्मोतवर्णो द्वादशस्वरसंयुतः॥ मांतवर्णो यकारः स च द्वादशस्वरेण युक्तश्चादिनृत इत्यर्थः॥
सकारो बिंदुसंयुक्तश्चांते स्तोमनुरीदृशो॥ मनु इत्यर्थे मनु इत्यर्थः॥ २८॥ वैश्यो वाचमपुन
र्द्विस्वरेकादश आदिनः॥ स्वरेकादश एकारः बद्धिबीजं बिंदुयुक्तमंते स्यान्मनुपंचकं॥ व
द्धिबीजं रमिति बीजं॥ ३४॥ मार्कण्डेय उवाच॥ प्रोक्तं मंत्रत्रयमुदाहृतं॥ तादिवर्णचभुवनस्वरयु
ग्वारुणं परं॥ भुवनस्वरश्चोतयुक्तवारुणं बौद्धि॥ ३८॥ राजो वाचे निषण्णं त्राभादितां ताः

चंडीहोमविधिः

शुभानने॥४५॥ अथोवाच ऋषिर्ज्ञानमस्तीत्यादिसुरेश्वरी॥ सर्वेश्वरेश्वरीत्यांते मंत्रावेदादरा
 स्फुटाः॥४६॥ श्रीगोवायेति नगवाक्तादिरंते विदांबर॥ मंत्रत्रयमिदं रव्यातं द्वाततो ऋषि
 रुवाच ह॥ नित्येव सापदं चादौ प्रभुरंतेष्टमंत्रकाः॥१॥ ब्रह्मोवाच ततश्चोक्तात्वं स्वाहादि
 महासुरौ॥ अंते पंचदश्यांते स्युर्मंत्रास्तु परमेश्वरी॥८७॥ एवं स्तुतादि ऋष्युक्तिर्वंतमं
 त्राश्च सप्तवे॥८८॥ ततो नगवदुक्तिस्तु नवेतादि मनु द्वयं॥८९॥ वंचितेति च ऋष्युक्ति
 र्मंत्रोद्दोषरमेश्वरी॥१०१॥ ऋष्युक्तिश्च तथेत्यादि मंत्रद्वयमुदाहृतं॥१०४॥ सर्वेश्वोकास्ति हा
 ध्यायेत्युक्त सप्ततिः क्रमात्॥ मध्ये चतुर्विंशतिका अर्धमंत्राः प्रकीर्त्तिताः॥ सर्वोश्चा
 न्मन्त्रो ज्ञेयाश्चतुस्तरकंशतं॥ उवाचा मांस्त्वब्रवो ध्यामंत्रानुवन संख्यकाः॥१०४॥ **इति प्र**
 थमचरितनिर्णयो नाम विंशतिमः पटलः॥ ईश्वर उवाच॥ द्वितीये ऋष्युवायेति नवव

१

द्याहुनिः क्रमात् ॥ ततस्तृतीये ध्यायेत्तु ऋषिरुवाच देशिके ॥ पंचत्रिंशच्च वै मंत्राः श्लोकास्ते
 यावरा नने ॥ देव्युवाचेति मंत्राने मंत्रश्लोको मनः प्रिये ॥ ऋषिरुक्तेः पुनः श्लोकाः पंच मंत्राः
 सप्तातन्त्रे ॥ एवमाहुतयस्तत्र चत्वारिंशच्चतुर्थं ॥ चतुर्थे क्रमतो देवि ऋष्युक्तिः षड्विंशतिः ॥
 पुनस्तथैव ऋष्युक्तिः श्लोको द्वौ मंत्रस्तु पिणो ॥ एवं स्तुतेति मंत्रो यमनिगुह्यं सु
 पावनं ॥ देव्युवाचेति त्रियतां मंत्रो यं गोडशाक्षरः ॥ देवाजं च स्तुतश्चोक्ता न गवत्या कृतं व
 देत् ॥ मंत्रो यं शतवर्णं द्वौ द्वादशोत्तरयुक्पुनः ॥ ततो ऋषिरुवाचेति इति प्रसादिने निवे ॥
 चतुः संख्या स्तुते श्लोका मंत्रास्तावंत एव हि ॥ अर्धमंत्रद्वयेनैव चत्वारिंशद्विषु कपुनः ॥
 एवं मध्यमचरित्रस्य पंचाशच्च ततोत्तरं ॥ तथा पंचयुते मंत्रो महा लक्ष्म्या विजेतः ॥ इति
 मध्यमचरित्रनिर्णयो नामैकविंशतिमः पटलः ॥ ऋषिरुवाचेति पुरा विष्णुमायां प्रवृत्तं ॥

षण्मंत्राः श्लोक रूपास्ते देवा अथु स्तनः परं ॥ नमो देव्या इति श्लोका त्रिंशद्दिन म्रमृत्त्रिभिः ॥
 विष्णु मायादितो न्नां निरूपां तेश्रीणि षष्टि युक् ॥ अवतारे ष्ठयः त्रिंशद्दिनां त्रिषष्टि रा कु
 तिः ॥ चित्तिरूपेण मंत्रेण त्रिंशद्दिन त्रयमाचरेत् ॥ एवं मंत्रा द्वात्रिंशति स्तेन विरुवाच इत्य
 थ ॥ एवं स्तवादि युक्तानां स्वया कस्मान्न गृह्यते ॥ मंत्राः सप्त दशो ते तु स्रष्टुं निश्चि
 त्वै ॥ इत्यादि त्रितये मंत्रैः शुद्धनेदाः प्रकीर्त्तिताः ॥ अथ इत उवाचेति देवि देव्येश्वरः
 परं ॥ इत्यादि नवमंत्राश्च पुनः स्रष्टुं विरुवाच ॥ इत्युक्तेत्यादि मंत्रेण एकेन च सरस्वती ॥
 देव्युवाच ॥ तस्मै श्लोकास्तु चत्वारो मंत्रा नैव नः ॥ दूतेषु वाचैति च पुनरवल्लिप्ता सि इत्यथ ॥
 मंत्राश्चत्वारो विज्ञेया देव्युवाच ततः परं ॥ एवमेतद्वलीभुंनो सच युक्तं करोतु यत् ॥
 इति मंत्रद्वयं श्लोका वंगमंत्राश्च तेन वा ॥ एकोनत्रिंशच्चत्वारो दधिकामत्र पूरकाः ॥ इति

२

श्रु

पञ्चमोऽध्यायः॥ अथ विरुवायेत्याकर्ण्यश्लोकाश्चत्वार ईशिताः॥ पुनरुवायेति तेनाज्ञप्तस्ततः
 परं॥ मंत्रत्रयमिदं प्रोक्तं देव्युवायेति तेन दा॥ देत्येश्वरेण प्रहितो एकमंत्रः प्रकीर्त्तितः॥
 ततश्च विरुवायेत्युक्तः सोऽन्यथावतः॥ इत्यादि द्वादशश्लोकैः षष्ठेऽध्याये प्रकीर्त्तितः॥
 अथुर्विंशतिने दास्ता देवता कुतयः क्रमात्॥ इति षष्ठोऽध्यायः॥ अथ्युक्तिराज इत्यादि
 त्रयोविंशतिमातरः॥ अथ विरुवायेतावातीतो माहने देह्यं क्रमात्॥ सप्तविंशत्यत्र देविना
 वंस्या कुतयः क्रमात्॥ अत्राध्यायद्वये देविधूमाक्षी तु प्रकीर्त्तिता॥ इति सप्तमोऽध्यायः॥
 अथिस्त्र्यं देवनिहिते इत्याध्यायावसानकं॥ त्रिषष्ट्या कुतयः प्रोक्ता एका अर्द्धा कुतिर्म
 ता॥ रक्ताक्षी देवता अष्टौ महाशक्तयः प्रकीर्त्तिताः॥ इत्यष्टमोऽध्यायः॥ राजा विचित्रमि
 त्यादिश्लोकद्वयमुदाहृतं॥ अथिश्चकारकोपं हि इत्यादिश्लोक रूपतः॥ सप्तत्रिंशश्च

विज्ञेया देवता मंत्ररूपतः॥ एकचत्वारिंशदिह आहुतिर्नवमेशुने॥ देवता नैरवीनाराष्ट्र
 लुगोप्यंवरानने॥ इति नवमोऽध्यायः॥ अविर्निशुं न निह न मित्यादि द्वयमंत्रकं॥ ततो
 देवीति मंत्रो द्वौ एके वा ह मनूतमौ॥ सुनंदे व्येक मंत्रेण व्यक्त मंत्रा उदाहरिताः॥ अविस्त्र
 तः प्रवृत्ते सार्द्धं द्वाविंशतिः स्वयं॥ द्वात्रिंशन्नवनवस्तत्र एको सार्द्धमनुर्मतः॥ दशमे सिं
 हमासीताशूलापाशविधारिणी॥ मुख्या चतुर्भुजा बाणचापहस्ताशुनेक्षणा॥ इति
 दशमोऽध्यायः॥ इति द्वाविंशतिमः पटलः॥ अष्टिः सुमेधा चिख्यातः प्रोक्ता देव्या हते
 शुने॥ चतुस्त्रिंशत्तथा श्लोकामंत्रास्तस्य संख्यकाश्च ते॥ ततो देव्येक मंत्रेण वरदा हं सुरेश्व
 रा॥ देवा ऊचुस्तथा सर्वा बाधा प्रशमनं तथा॥ श्लोके नैकेन देवे शिदेव्युवाच ततः परं॥
 वेवस्वतं तरे प्राप्तेत्यादि श्लोकाश्चतुर्दश॥ सार्द्धं सर्वाहुतिर्देवि पंचाशत्संयसंयुताः॥

श्री १

वेष्मवीदेवता ह्यत्र महागरुडवाहिना ॥ इत्येकादशोऽध्यायः ॥ देव्युवाचे तितन एभिस्तु वैश्व
 मांसदा ॥ हरेत्यर्द्धे नरहिता शृणु रविंशतिरूपकाः ॥ ततश्च स्रग्विरुवाच इत्युक्त्वा श्रो
 कमादितः ॥ अर्द्धयुङ् नवनिश्चो केर्मत्रास्तसंख्यकादश ॥ एवं बुद्धादशाध्याये एक
 यत्वारिंशदाहुतीः ॥ इति द्वादशोऽध्यायः ॥ ततस्त्रयोदशाध्याये स्रग्विरुवाच इत्युक्त्वा
 एतन्नेकथितं नृपेत्यादि सार्द्धं त्रयं मनुः ॥ मनुश्चतुष्टयमित्यर्थः ॥ मार्कंडेय उवाचे तित
 तितस्य वचोदितः ॥ श्लोक षट्शततो देवा उवाच परमेश्वरि ॥ यस्यार्थ्यते त्वया भूपश्वरो
 केनैकेन तोषकृत् ॥ मार्कंडेय उवाचे तिततो वव्रे मनुद्वयं ॥ देव्युवाच पुनश्चैव स्वस्म
 श्लोकत्रयेण वै ॥ अर्द्धतो मेव मंत्रत्वाद्वयं त्रयं षडाहुतिः ॥ ततो मार्कंडेय वच इति दत्त्वा
 तमोरिति ॥ द्वे मंत्रौ पुनरुच्चार्य सौवर्णिर्न वितामनुः ॥ एकोनत्रिंशत्संकाहुतिरत्र वि

ख्या १

धीयते॥ एवं त्रयोदशाध्याय्यां होम तर्पण कर्मणि॥ श्रुतानि सप्तसंख्या नितवप्रोक्ता
 निशौल्लेजे॥ सकारादि नकारांतो मनुः परम दुर्लभः॥ ससंप्रदाय विधिना श्रुतव्यो
 ममवद्भजे॥ अन्यथा विफलो मंत्रः सत्यं सत्यं मयोदितं॥ तत्र होमे स्वाहंताः पूजायां न
 मोक्षास्तर्पणे तर्पयास्यतामंत्रा बोध्याः॥ इति त्रयोविंशतिमः पटलः॥ अथ कात्यायिनी तंत्रानु
 सार्ये वमंत्रविनागः॥ स्पष्टीकृत्य प्रदर्शितः स्वयं हरचरणारकेन विद्विषश्चिता॥ सच यथा॥ अष्ट
 सप्तत्युत्तराणां श्लोकानां श्रुतपंचकं॥ प्रोक्तं सप्तशती स्तोत्रेः तस्य सप्तशतसंख्यायां॥ विमज्जु
 कुशान्मंत्र इति कात्यायिनी मतं॥ मार्कंडेय उवाचैकः सातृर्ण्यद्यास्ततः परं॥ श्लोकमंत्राः स
 पदश अष्टश्लोकात्मकस्ततः॥ एकोनविंशदेवस्युर्वेश्योक्तिर्विंशतिस्तथा॥ पुनरष्टपुनः श्लो
 कत्रयमष्टपुनर्नवेष्ट॥ पंचविंशतिदेवस्याद्राजावदुंशतिस्ततः॥ अष्टश्लोकात्मकं मंत्रद्वयं

वैश्यस्ततोऽनवेत् ॥ एकोनत्रिंशदेवंतुमंत्रसंख्याप्रकीर्तिता ॥ पुनरर्द्धपुनश्चोक्तत्रयमर्द्धपुनर्नवेत् ॥ मार्कण्डेय
 पुनश्चार्द्धश्लोकः श्लोकात्मकः पुनः ॥ अर्द्धश्लोकात्मको मंत्रो राजार्द्धश्लोकमंत्रकः ॥ मंत्राश्चत्वारिंशदेवंश्लोक
 मंत्रयवुष्टयं ॥ पुनरर्द्धमृषिश्चार्द्धश्लोकमंत्राः पुनर्दश ॥ पुनरर्द्धपुनराजित्येकोनामष्टिरुच्यते ॥ पुनरर्द्धपुनः
 श्लोकः पुनरर्द्धपुनः श्लोकाः षण्मंत्रा पुनरर्द्धकं ॥ तिष्ठानगवतीविष्णोरकुलंतेजसः प्रभुः ॥
 इत्येवपाठो मंत्राणामेकसप्ततिरुच्यते ॥ ब्रह्मार्द्धश्लोकमंत्रोऽथ श्लोकमंत्रास्त्रयोदश ॥ अर्द्धश्लोकोऽथ ऋषिश्चार्द्धश्लो
 कः श्लोकास्तुपंचयै ॥ पुनरर्द्धतुमंत्राणां सपंचनवतिः स्मृता ॥ नगवानर्द्धमंत्रे द्वेऽथ ऋषिः श्लोकानामष्टसप्तत्या
 चतुर्निरधिकं शतं ॥ उवाच वचनेः सार्द्धं विनागप्रथमं मतः ॥ १ ॥ मार्कण्डेय द्वयं वैश्यद्वयं राजात्रयं ततः ऋषिः
 पंचकमुद्दिष्टं नगवानेक एव तु ॥ ब्रह्मेकं तु चतुर्विंशदधर्ममंत्राः प्रकीर्तिताः ॥ उवाच पदमध्ये पुनश्चोक्तद्व
 दशकेषु च ॥ अध्यायादावेकः ऋषिरुवाचेति सकृन्मनुः ॥ अष्टमष्टिमिताः श्लोकास्तावन्तो मनवो मताः ॥
 एकोनसप्ततिः सर्वेऽध्याये मंत्राद्वितीयके ॥ २ ॥ आदावृषिरुवाचेकः पंचविंशततः परं ॥ निरुच्यमानाद्या

श्लोकामुखराकुलाक्षरं॥ इत्यंतादेव्युवाचैको गजगर्जेति यापरः॥ श्लोको ऋषिरुवाचेति पुनश्च श्लोकपंच
 कं॥ चतुश्चत्वारिंशतिस्तु सर्वमंत्रास्तु तीयके॥ ३॥ आद्यो ऋषिरुवाचेति त्राकाद्याः श्लोकमंत्रकाः॥ ष
 ट्त्रिंशास्तु ऋषिः श्लोकद्वे देवीयंततः परं॥ त्रियतां त्रिदशाः सर्वयदस्मत्तो निवांष्ठितं॥ इत्यर्द्धश्लोको
 षमंत्रो देवाञ्च्युस्ततः परं॥ नगवत्या कृतं सर्वमित्यर्द्धश्लोकमंत्रकः॥ यदयं निहतासं च श्लोकमंत्र
 त्रयं न वेत्॥ ऋषिः श्लोकास्तु चत्वारो मनवः परिकीर्त्तिताः॥ ऋषित्रयं तु देवैका एकं देवास्तु पंचभिः॥
 उवाच वचनेनः श्लोकाः पंचत्रिंशत्तु मंत्रकाः॥ अर्द्धश्लोकात्मन द्वयमेवं न वेद हि॥ षट्त्रिंश श्लोकके ध्या
 ये चत्वारिंशद्व्याधिका॥ विभज्य गणना कार्या मंत्राणां वहनादिषु॥ षट्सप्तति श्लोकयुक्ते ध्याये मं
 त्रास्तु पंचमे॥ एको न त्रिंशदधिकं शतं कात्यायिनीमते॥ एको ऋषिरुवाचेति पुराशुभादयश्च षट्
 श्लोकमंत्रास्ततो देवा ऊचुश्चैवाष्टमो मनुः॥ तमो देव्यादिकः श्लोकाः पंचमंत्राः प्रकीर्त्तिताः॥ त्रयोद
 शैव मंत्रास्तु या देव्या दयोपि च॥ एकविंशतिका श्लोकाणां स्यंतास्तेषु मंत्रकाः॥ प्रतिश्लोकं त्रयो

मंत्रज्ञेयास्तेचत्रिषष्टिकाः॥ पुनः श्लोकात्मको मंत्रत्रिमंत्राः श्लोककः पुनः॥ त्रयोविंश श्लोककेषु मंत्रावै सप्तषष्टिकाः॥
या देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता॥ नमस्तस्ये इति प्रोक्तो विंशत्यक्षरको मन्त्रः॥ नमस्तस्ये इति प्रोक्तो द्विती-
यश्चतुरक्षरः॥ अष्टाक्षरस्तृतीयो सोममस्तस्ये नमो नमः॥ एवं द्वाविंशति श्लोके ज्ञेयं मंत्रत्रयं बुधैः॥ पूर्वैस्त्रयो-
श्लो मंत्रैः सप्तशतैरुदाहृताः॥ स्मृतासुरेति च श्लोक द्वयं चैव पुनः क्रमिः॥ पुनः सप्तदश श्लोकाः क्रमि श्लोकत्रयं
ततः॥ इतश्चैव नव श्लोकाः क्रमिरेकां बिका ततः॥ चतुः श्लोको पुनर्द्वयं चतुः श्लोकी पुनः त्रिषष्टिकाः॥ श्लोक द्वयं मिलि-
त्वा तु चत्वारिंशानवाधिकं॥ अशीत्यापि च संयोगे एकोनत्रिंशताधिकं॥ शतमेवं तु विज्ञेयमाहुतीनां तु पंचमे-
कं च चतुष्टयं प्रोक्तं देवाकबुसहस्रतः॥ इतो वाच द्वयं देवा उवाच द्वितयं तथा॥ नवो वाच चतुः पंचाशत् श्लोका-
हुतयस्तथा॥ द्वाविंशत्याहुतीः श्लोकेषु षष्ट्याहुतयो मताः॥ एकोनत्रिंशदधिकं माहुतीनां शतमेतत्॥ विश्वश्लो-
कसंयुक्तेषु षष्ठ्याये प्रकीर्तिताः॥ सर्वे श्लोकामंत्ररूपा देव्यो कायस्तु खित्रयं॥ चतुर्विंशति मंत्राणामिसेवंपरि-
कीर्तिताः॥ निवे श्लोकामंत्ररूपा देव्यो कायः ॥ ६ ॥ पंचविंश श्लोक युक्ते ध्याये मंत्रस्तु सप्तमे॥ सर्वे मंत्राः श्लोकस-
वाक्येषु वाच द्वयं ततः॥ सप्तविंशतिरेवं तु मंत्रसंख्या प्रकीर्तिता॥ सौर्देकषष्टि श्लोका दुमे ध्याये प्रकी-

तथा एकषष्टि श्लोकषष्टि श्लोकयुक्ता मंत्रा अंतेर्द्वयोः कर्मत्रकः॥ आहो वे को ऋषिश्चैव त्रिषष्टि मंत्रसंज्ञितः॥ ८॥ एको न
चत्वारिंशद्विः श्लोकैर्युक्तं समादिताः॥ अध्यायेन वने मंत्रास्तान्तोथ मनुष्ये॥ राज ऋषिश्चैवैक चत्वारिंशत्
नुस्वयं॥ ९॥ साहस सप्तान्वितैर्विंश श्लोकैस्तु द्वादशान्विते॥ सप्तविंशति मंत्रास्तु श्लोक रूपास्तु तान्वितमः॥ अर्द्धश्लो
कात्मको मंत्रोर्द्धप्युवाच द्युतं तथा॥ देव्युवाच द्युतं चैव द्वात्रिंश मंत्रविग्रहः॥ श्लोकानां साहसं वा श्लोको मे द्वादशान्व
स्युतं॥ पंचाश श्लोक मंत्रास्तदंतेर्द्वयोः कर्मत्रकः॥ देवी द्युतमृषिश्चैको देवा एकमिति रितं॥ पंचाधिकं तु पंचाशान्म
त्राज्ञेयाः परा स्मृतं॥ अष्टत्रिंश श्लोकयुक्तेऽध्याये द्वादशान्विते॥ चत्वारिंश श्लोक मंत्रास्तत्राहुतिद्वयं॥
अर्द्धश्लोकात्मकं श्लोकाः सप्तत्रिंशान्विता ऋषिः॥ देव्युवाचेति चैकमेवं संख्या स्फुटोदिता॥ १२॥ त्रयोदशो साहस
सप्तदश श्लोकाः प्रकीर्तिताः॥ ऋषिरुवाचेत्यारभ्य भोग स्वर्गपदवर्गश्च॥ इत्यंताः पंचमंत्रास्तु मार्कंडेयस्ततः पराः॥ १३
तितस्य वचः श्रुत्वोर्द्धमंत्रस्तथा स्मृतः॥ श्लोक मंत्रास्ततो ज्ञेयाः पंचैवाताह पंचकं॥ देव्युवाचेति मंत्रोयंततः श्लोकात्मको
मनुः॥ मार्कंडेयस्ततो मंत्र एवमो द्वादश मंत्रकाः॥ ततो वनेन पोराऽयमष्टश्लोको मनुष्ये॥ ततो देवा षड्द्वितिसप्तमंत्राः प्रकी
र्तिताः॥ मार्कंडेयस्ततः पद्यद्वयं मंत्रत्रयं स्मृतं॥ आहृत्या त्वधिको मंत्र सावलिर्जविता मनुः॥ एको न विंश मंत्रास्तत्रोक्तः
कात्यायिनीमते॥ अथ होम कर्मण्यशक्तस्य यावत् होमस्तद्विगुणजपः प्रोक्तो योजिनः पुरुषे॥ होम कर्मण्यशक्तानां विंशति
विगुणो जपः॥ इतरेषां तु वर्णानां त्रिगुणादि समन्विते॥ तेषां तरेषां पद्यद्वयं विदुषो यतः संख्या द्विगुणजपः॥ कर्म च श्रोग
सिध्यर्थं द्वादशैकं नमस्कृतं इति॥ लिखितं हि॥ श्यामदेव सुत इन्द्रजीकेन॥ श्री ४ श्री ४ श्री ४